

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 28-A DUPĂ RUSALII
(a Sf. Strămoși după trup
ai Domnului)

(Pilda celor poțțiți la cină)

†) SF. IER. SPIRIDON,
EPIȘCOPUL TRIMITUNDEI,
FĂCĂTORUL DE MINUNI

HRISTOS CHEAMĂ PE TOȚI LA CINA SA

Duminica aceasta a fost așezată de Sfinții Părinți cu o dublă semnificație, acum, în preajma Nașterii Domnului. Pe de o parte, pericopa evanghelică de la Luca 14, 16-24 ne prezintă Pilda celor chemați la Cina Stăpânului, care înseamnă, de atunci și până astăzi, chemarea făcută tuturor oamenilor de către Mântuitorul Hristos de a participa la Sfânta Liturghie și de a ne împărtăși de Cina pregătită nouă de Dumnezeu, care din iubire de oameni a trimis „la plinirea vremii” pe Fiul Său în lume spre mântuirea neamului omenesc.

Până la sfârșitul veacurilor Sfânta Liturghie (Cina Stăpânului) înseamnă o dăruire continuă a lui Hristos, pentru viața lumii și mântuirea noastră și o chemare neîntreruptă de a rămâne pururi în comuniune cu El pentru că în afara trăirii Tainei Întrupării Lui nu vom avea parte de viața veșnică și moștenirea Bunurilor Cerești. Pe de altă parte, această Duminică mai este numită și Duminica Sfinților Strămoși după trup ai Mântuitorului Hristos, întrucât pomenim astăzi pe toți Dreptii și Prorocii Vechiului Testament, pe cei dinainte de Lege și pe cei de sub Lege, pe Patriarhii Biblici și pe toți care au crezut în venirea lui Mesia și prin descoperire dumnezeiască s-au arătat înaintemergători ai împlinirii făgăduinței că Dumnezeu se va milostivi de poporul Său și va trimite lumii un Mântuitor.

Tot astăzi pomenim pe Sfântul Ierarh Spiridon (†348) Episcopul Trimitundeii din Cipru, care a trăit în vremea Împăraților Constantin cel Mare și Constanțiu și care s-a arătat prin darul lui Dumnezeu făcător de minuni, pildă păstorilor săi, un Ierarh

luminat și un apărător al dreptei credințe, suferind multe pătimiri. A participat la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea (325) alături de Sfântul Nicolae și Sfântul Atanasie cel Mare. Aici a apărât dumnezeirea Mântuitorului Hristos, mărturisind că El este cu adevărat deoființă cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Prin minune, luând o cărămidă în mână, a arătat Taina și Unitatea Sfintei Treimi, căci, prin rugăciune, când a strâns cărămida a ieșit apă, foc și pământ. Astăzi sfințele lui moaște sunt păstrate într-o biserică din Insula Corfu-Grecia.

La fiecare Sfântă Liturghie, Hristos ne cheamă să ne unim cu El, în Jertfa cea nesângeroasă a coborârii Lui continue la noi. Unii ascultă această chemare și vin să se întâlnească cu El și să-L primească înăuntru ființei lor. Alții, și atunci ca și astăzi, refuză chemarea și, prin diferite

motive, scuze, nu vin la Cina Stăpânului, având alte priorități.

Sfânta Evanghelie ne spune că un om oarecare - care este însuși Dumnezeu - a pregătit o Cină și a invitat persoane alese să vină la masă. Invitația o face Dumnezeu și trimite pe slujitorul Său, adică pe Hristos Domnul cel Întrupat, să-i cheme, căci toate erau gata. Invitații, care reprezintă poporul ales, refuză cheamarea, invocând în libertate egoistă că au alte preocupări în acel moment, toți fiind legați de lucruri lumești: unul și-a luat un ogor, altul 5 perechi de boi, altul are treburi în familie și de aceea nu pot veni.

În fața refuzului lor, Stăpânul S-a întristat și a trimis pe slujitorul Său în două rânduri pe ulițele Cetății, în piețe, la drumuri și la garduri să cheme pe săraci, neputincioși, șchiopi și orbi, neajutorați ca să se umple Casa Stăpânului.

Vedem că deși unii L-au refuzat, Stăpânul nu-și anulează planul Său, ci

cheamă de data aceasta pe oamenii simpli din neamul ales, dar și neamurile păgâne care erau departe și nu-L cunoșteau pe Dumnezeu cel Adevărat. În mod surprinzător aceștia răspund chemării și se umple Casa Stăpânului Dumnezeu, adică Biserica Sa. Întristat de cei care L-au refuzat, Stăpânul se bucură de cei care au răspuns chemării și au venit la Cina Sa.

Concluzia Evangheliei o mărturisește chiar Stăpânul: „Nici unul din cei chemați, dar care nu au venit, nu vor

gusta din Cina Mea”, adică vor rămâne departe de Împărăția comuniunii cu Hristos, deși Dumnezeu, ca un Părinte iubitor și milostiv, vrea ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină.

Iată o chemare, mesaj pentru noi toți, făcută de Dumnezeu prin Fiul Său și prin Biserica Sa. Este o chemare și a omului zilelor noastre, secularizat, debusolat, alipit prea mult de grijile vieții de aici și care refuză din neștiință, comoditate sau indiferență chemarea

pe care ne-o adresează permanent Dumnezeu și nu iau în seamă perspectiva vieții veșnice pentru care trăim viața de aici de pe pământ.

Fie dar, ca zilele de minunată prăznuire ale Nașterii Mântuitorului Hristos să fie pentru fiecare dintre noi un prilej de înălțare sufletească, de iubire milostivă față de cei din jurul nostru și de un răspuns afirmativ la chemarea Stăpânului Dumnezeu, de a deveni părtași Cinei Sale. Amin! ❀

Părintele Eugen Moraru

SFÂNTUL IERARH SPIRIDON, EPISCOPUL TRIMITUNDEI, FĂCĂTORUL DE MINUNI

Sfântul Spiridon s-a născut pe la anul 270, în Cipru, și a prins zilele împăratului Constantin cel Mare, trăind până pe la jumătatea secolului al IV-lea. Numele său vine de la cuvântul σπυρις (spiris), în limba greacă însemnând „coșuri”. Sfântul Spiridon a fost păstor de oi. În tinerețe a fost căsătorit, dar soția sa a murit de timpuriu.

Sfântul se rupe de lume și îmbracă schima monahală, devenind ulterior și păstor de suflete, ca episcop al Trimitunde.

șarpe; a oprit curgerile râurilor; a vindecat pe împăratul Constanție de boala de care suferea; a dat din nou viață copilului unei femei; o femeie i-a cerut o sumă de bani ce o încredințase spre păstrare fiicei lui, care era moartă de mult timp; sfântul o întreabă pe fiica lui și aflând de la ea unde erau ascunși, i-a dat stăpânei lor.

Aceste minuni vorbesc de la sine despre puterea discernământului, despre dreapta socoteală și despre cumpătate.

Sf. Spiridon și-a trăit mare parte din viață în Cipru, unde s-a și săvârșit în anul 348, fiind îngropat în Biserica Sfinților Apostoli din Trimitunda. Când saracinii au cotoplit insula, ciprioții au deschis mormântul sfântului pentru a muta sfințele moaște la Constantinopol și au aflat că trupul sfântului era întreg, plăcut mirositor, semn al sfințeniei sale. Când a căzut Constantinopolul în anul 1453, sfințele moaște au fost mutate în Serbia, după care au fost aduse în Insula Corfu, unde se află și azi.

Este cunoscut ca „sfântul călător”, căci Sf. Spiridon dispăre frecvent din raclă, venind la cei care îi cer ajutorul cu credință și cu lacrimi, și face nenumărate minuni. Multe spitale îi poartă numele și au în incinta lor o Biserică cu hramul Sfântului Spiridon. Sf. Spiridon vine cu sfântul său trup la cei bolnavi, care îi cer ajutorul și îi vindecă. Clericii și credincioșii văd că, pentru o perioadă scurtă de timp, lipsește trupul său din raclă. Când Sfântul revine în raclă, trupul său este cald și prăfuit. În fiecare an îi sunt schimbate încălțările, care sunt uzate și pline de praf și iarbă. Sf. Spiridon este ales patron al cizmarilor. În timpul

procesionilor religioase, Sf. Spiridon este purtat în raclă stând în picioare. În Acatistul Sf. Ierarh Spiridon, de peste 1600 de ani, credincioșii cântă: „Bucură-te, că ești și cu oamenii cu trupul petrecător; Bucură-te, al cărui trup săvârșește astăzi minuni; Bucură-te, că încălțămintele tale slujesc drept dovadă”.

Sfântului Spiridon i se fac slujbe și ceremonii, cu scoaterea sfințelor sale moaște, în următoarele zile: în sâmbăta lui Lazăr, zi în care i-a scăpat de foamete pe locuitorii din Corfu, prin aducerea de vapoare cu grâu; în duminica Floriilor, pentru vindecarea celor bolnavi; în ziua de 11 august, când i-a alungat pe turcii care voiau să cucerească orașul; în prima duminică din luna noiembrie, când i-a vindecat pe suferinzi de boli grele.

Mâna dreaptă a Sf. Spiridon a fost păstrată în Biserica Ordinului Oratorienilor din Roma până în luna noiembrie 1984. În ajunul prăznuirii Sf. Spiridon (11 decembrie), în 1984, prin eforturile Mitropolitului Timotei, odorul sfânt a fost restituit poporului ortodox din Kerkyra (Corfu). În acea zi, Mitropolitul Timotei s-a dus la Roma și a readus acasă odorul neprețuit. În prezent, mâna dreaptă a Sf. Spiridon însoțește sfințele moaște în procesiunile ce au loc cu ocazia sărbătorilor sfântului.

Datorită faptului că este ușor de transportat, mâna Sf. Spiridon este dusă spre închinare credincioșilor din diferite regiuni îndepărtate, ca binecuvântare. În anul 2007, ea a călătorit în Rusia și în Grecia (Atena). În anul 2011, cu ocazia prăznuirii Sfântului Apostol Andrei, mâna Sfântului Spiridon a fost adusă spre închinare și în țara noastră, la Galați. ❀

In timpul persecuțiilor împotriva creștinilor ordonate de împăratul Maximian, Sf. Spiridon este arestat și exilat. Sf. Împărat Constantin cel Mare îi eliberează pe creștinii din temnițe, persecuțiile iau sfârșit, iar credința creștină iese din catacombe. În anul 325 Sfântul Spiridon este convocat la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea. Fără prea multă carte, sfântul a explicat unitatea și diversitatea Sfintei Treimi ținând în mână o cărămidă și spunând simplu că este formată din trei elemente esențiale: foc, pământ și apă. În timp ce vorbea, s-a aprins focul în partea de sus a cărămizii și a început să curgă apa din partea de jos. La Niceea, l-a cunoscut și pe Sf. Ierarh Nicolae, iar între cei doi ierarhi s-a format o prietenie trainică.

Viețile Sfinților descriu multe din minunile sale: în vreme de secetă a adus pe pământ ploaie și iarăși, tot prin rugăciune, ploaia cea peste măsură a încetat; a oprit foametea pusă la cale de vânzătorii de grâu, dărâmându-le hambarele în care țineau grâul; a prefăcut șarpele în aur și, după ce a scăpat pe sărac de nevoie, a prefăcut iarăși aurul în

SFÂNTUL MUCENIC SEBASTIAN

În anul 2017 am primit din partea Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Milano un fragment din sfintele sale moaște. PF Patriarh Daniel ne-a dat binecuvântarea de a primi și a scoate la închinare aceste moaște: ele au fost încrustate în icoana Sfântului Sebastian, fiind așezate în biserică spre închinare doar în ziua sa de prăznuire, adică 18 decembrie.

Sfântul s-a născut în cetatea Narvoniei și a copilărit și a învățat carte la Milano. A fost martirizat pe data de 20 ianuarie 287 la Roma, fiind pomenit de ortodocși și greco-catolici în ziua de 18 decembrie, iar de romano-catolici și protestanți pe 20 ianuarie.

Viața Sfântului Sebastian

S-a înrolat în armata romană în anul 283 pentru a-și ajuta semenii creștini. Era atât de apreciat de împărații păgâni Dioclețian și Maximian, încât a fost făcut căpitanul gărzii pretoriene și mai apoi senator. Pe creștinii pe care nu îi putea elibera, fiind prigoană, îi sfătuia să se jertfească pentru Domnul, el însuși fiind dornic să pătimească pentru Hristos. Aștepta doar momentul potrivit pentru aceasta.

Mergea des la Marchelin și Marcu, doi frați care fuseseră prinși și chinuți pentru că-L mărturiseau pe Hristos. Într-o zi, pe

când îi sfătuia să nu se închine zeilor, ci să îndure cu bărbăție muncile, a strălucit peste fața lui o lumină dumnezeiască, încât toți s-au înspăimântat. O femeie care-și pierduse de șase ani glasul și-a recăpătat vocea pentru rugăciunile Sfântului. Și mulți păgâni au dorit să se creștineze.

Nicostrat, păzitorul celor închiși, a ordonat ca toți să fie aduși la el. Sfântul Sebastian le-a dat învățătură mântuitoare, iar Nicostrat i-a dezlegat pe toți ca să fie duși la Sfântul Policarp, preotul, care i-a și botezat. 64 de oameni, împreună cu Claudiu logofătul și cei doi copii bolnavi ai săi, au fost botezați, mulți vindecându-se de bolile ce le aveau.

Aflând eparhul că Marchelin și Marcu nu vor să se închine zeilor, l-a chemat la sine pe tatăl acestora, Tracvilin și au vorbit despre Dumnezeu și cum i-a adus botezul vindecare. Eparhul, bolnav de podagră, a primit pe Sfinții Policarp și Sebastian și, învățând de la ei credința cea bună, a sfărâmat idolii la care se închina, pocăindu-se pentru păcatele sale, și așa a fost botezat împreună cu fiul său.

Martiriul Sfântului Sebastian

Împăratul Dioclețian l-a chemat pe Sfântul Sebastian, dar mâniindu-se pentru mărturisirea sa creștină, a poruncit să fie dus afară din cetate, legat de un stâlp, gol, și să-i fie străpuns trupul cu săgeți. Ostașii, crezând că a murit, l-au lăsat acolo. O

femeie l-a dus în casa sa și l-a îngrijit. Făcându-se sănătos, Sfântul s-a dus la Dioclețian, ca să-i arate ce face dreapta credință. Iar împăratul a poruncit să fie prins și bătut cu bețe până la moarte.

Astfel și-a dat Sfântul Sebastian sufletul în mâna Domnului, și, deși păgânii i-au aruncat trupul în groapa de gunoi, sfântul s-a arătat în vedenie unei femei credincioase, Luchinia, spunându-i să-i ia trupul și să-l îngroape în catacombe, lângă mormintele apostolilor. Iar femeia a făcut întocmai.

Biserica Apostolilor Petru și Pavel

La început catacomba s-a numit „Biserica Apostolilor”, pentru că trupurile Sfinților Apostoli Petru și Pavel au fost așezate aici în timpul persecuției lui Vespasian (258) pentru a nu fi defăimate. Constantin cel Mare va ridica un edificiu mult mai mare pentru a cinsti locul în care au stat moaștele celor doi apostoli. În secolul al VII-lea, catacomba era cel mai mare centru de pelerinaj. Din jurnalul unui pelerin, din anul 638, aflăm: „Pe calea Appia, mergi către Sfântul Sebastian, martirul al cărui trup locuiește în acest loc. Aici sunt și mormintele Apostolilor Petru și Pavel, care au fost așezați aici pentru o perioadă de 40 de ani”. Mărturie stau și inscripțiile de pe pereții încăperii, cu rugăciuni către Apostolii Petru și Pavel. Abia după perioada persecuțiilor, trupurile celor doi apostoli au fost mutate în cele două catedrale care le poartă numele. ❖

Sfântul Cuvios Daniil Sihastrul

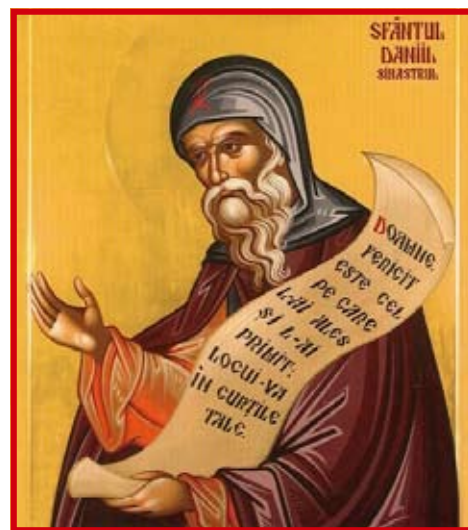
Născut la începutul secolului al XV-lea din părinți dreptcredincioși, într-un sat din ținutul Rădăuți și primind la botez numele de Dumitru, a fost de mic cuprins de o râvnă deosebită pentru cele duhovnicești. La 10 ani a fost dat să învețe la Măn. Sf. Nicolae din Rădăuți și în scurt timp se spune că a învățat Ceaslovul și Psaltirea pe de rost. După 5 ani de ucenicie, văzându-i-se faptele sale bune, iubirea de multă rugăciune, privegherile de toată noaptea, ascultarea și smerenia în toate cele, a primit chipul îngeresc al vieții călugărești odată cu numele de David.

Dar dorind mai multe nevoițe duhovnicești și liniște pentru rugăciune, s-a retras la Măn. Sf. Lavrentie, lângă satul Laura de astăzi, nu departe de Rădăuți. Ziua lucra împreună cu frații din sfânta mănăstire, iar noaptea și-o petrecea în chilia sa, în

neconținută rugăciune și priveghere. Cu sfatul părintelui său duhovnicesc, ce-i cunoștea râvna și dorința neîncetată după Dumnezeu, egumenul i-a dat schima cea mare și i-a pus numele Daniil.

Înainte de anul 1450, cu binecuvântarea starețului său se retrage în codri pe valea pâraului Vișău, azi localitatea Putna. Cu ajutorul ciobanilor și al altor cinstitori ai sihaștrilor, a săpat într-o stâncă o chilie, vestită și azi, nu departe de Putna. Cuv. Daniil începe să fie cercetat de mulți credincioși pentru sfat și pentru tămăduire suflească și trupească.

Cronica lui Ion Neculce și alte multe însemnări din paginile de istorie ale neamului și Bisericii ne arată că Sf. Ștefan cel Mare a fost unul din nenumărații fii duhovnicești care l-au cercetat, începând de pe la anul 1451. Ajungând pe scaunul

Moldovei în 1457, Sf. Ștefan cel Mare și-l alege duhovnic pe Cuv. Daniil Sihastrul. Ascultându-l, Sf. Ștefan cel Mare a apărut Biserica lui Hristos și țara Moldovei, câștigând 47 de războaie și înălțând 48 de

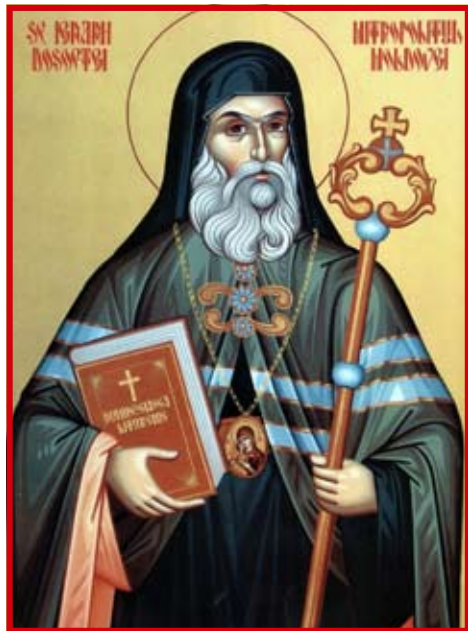
biserici. Sf. Ștefan cel Mare și Cuv. Daniil vor alege împreună locul Măn. Putna, amândoi fiind cinstiți drept ctitori aici.

După anul 1470, Cuv. Daniil se retrage în pădurile de lângă Voroneț, la Stâncă Șoimului, fiind și aici căutat de mulți credincioși. Tot aici îl vizitează Sf. Ștefan cel Mare după înfrângerea de la Războieni din 1476. Cuv. Daniil l-a sfătuit să continue luptele cu turcii, prevăzând că va birui,

ceea ce s-a și întâmplat. În amintirea acestei victorii, în anul 1488, domnitorul a construit Măn. Voroneț. După sfințirea mănăstirii, Daniil se mută de la chilie în mănăstire. Aici își petrece ultima parte a vieții, fiind ales egumen al mănăstirii. Și-a dat suflul în mâinile lui Hristos în anul 1496, plâns de marele Voievod Ștefan al Moldovei și de toți ucenicii săi de la Putna și Voroneț. Cuvintele de pe piatra de mormânt a

cuviosului, pusă de Sf. Voievod Ștefan cel Mare: „Acesta este mormântul Părintelui nostru David, schimnicul Daniil”, ne arată legătura fiului cu părintele său duhovnicesc.

În anul 1992, la 21-22 iunie, Sinodul B. O.R. l-a canonizat în mod solemn, împreună cu alți sfinți din România, rânduindu-i-se Cuv. Daniil Sihastrul ca zi de prăznuire 18 decembrie. ❖

SFÂNTUL IERARH DOSOFTEI, MITROPOLITUL MOLDOVEI

Sfântul Ierarh Dosoftei s-a născut în 1624 la Suceava, în familia Barilă.

Părinții săi, Leontie și Misira, binecredincioși creștini, români de neam, aveau rudenii în Transilvania și în ținutul Liouului. La botez, pruncul a primit numele Dimitrie, pentru că se născuse în preajma zilei de 26 octombrie.

Pentru calitățile sale deosebite, la numai 34 de ani este ales episcop de Huși (1658-1660), apoi de Roman (1660-1671). Din anul 1671 este chemat la înalta slujire de mitropolit al Moldovei, de care se îngrijește până în anul 1686, când este nevoit să plece în Polonia. Atunci polonezii regelui Jan Sobieski intraseră în Moldova cu scopul de a-l atrage pe domnitorul Constantin Cantemir în lupta anti-otomană. Nevoști să se retragă, vor lua cu ei și moaștele Sfântului Ioan de la Suceava, o parte din odoarele țării și pe mitropolitul Dosoftei.

Mitropolitul Dosoftei ținea foarte mult la moaștele Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava. Pe acestea mutându-le în catedrala de la Iași, bunul păstor le păzea cu mare sfințenie și la vreme de primejdie făcea cu ele litanie prin țară și multe minuni și semne se făceau spre mângâierea poporului binecredincios. În anii 1686-1687, fiind mare tulburare și neașezare în țară, mitropolitul a luat sicriul cu sfintele moaște și s-a dus cu ele în Polonia, la Zolkiev.

Acolo, în țară străină, a stat Cuviosul Mitropolit Dosoftei cu ucenicii săi șapte ani de strajă lângă sfintele moaște, rugându-se ziua și noaptea cu nădejdea întoarcerii în pământul străbun. Și venea multă lume la moaștele Sfântului Mucenic Ioan și nu puțini se vindeau și se foloseau de sfaturile blândului ierarh. Încă scria și cărți de folos și făcea multe fapte bune.

Sfântul Ierarh va trăi ultimii săi ani de viață la Zolkiev, în pământul de acolo fiind

și înmormântat (1693). Departe de țară, dar cu grijă de cele ale Bisericii și de poporul cel binecredincios, păstrează legătura cu cei rămași aici, continuându-și opera cărturărească. Se va îngriji în primul rând de învățătura păstorilor săi. Va traduce Psaltirea și cărți de slujbă în limba românească, cum ar fi Liturghierul, Octoihul sau Molitfelnicul, și, de asemenea, Viețile sfinților. Va tipări în tipografia de la Iași multe cărți bisericești sau cu conținut religios, dar și cărți de istorie, preocupându-se astfel de învățătura poporului. Dar cea mai mare realizare a sa pe tărâm cărturăresc a fost Psaltirea în versuri, pentru că a înțeles că așa ea poate ajunge mai ușor la inima credincioșilor.

Unul dintre cei mai mari cărturari români din secolul al XVII-lea, Mitropolitul Dosoftei are meritul de a fi primul poet național, primul traducător în limba română al cărților de slujbă religioasă, primul versificator al Psaltirii în tot Răsăritul ortodox, primul traducător în românește al unor cărți din literatura dramatică și istorică universală, primul cărturar român care a copiat documente și inscripții.

Personalitate pregnantă a vieții culturale și spirituale românești, s-a remarcat prin traducerile sale din literatura patristică și pentru contribuția sa la formarea limbii literare românești. Pentru viața sa pusă în slujba lui Dumnezeu și călăuzirea luminată a turmei sale a fost canonizat de Biserica Ortodoxă Română în anul 2005, cu zi de prăznuire 13 decembrie. ❖

Tânărul Dimitrie Barilă a învățat carte de la cei mai renumiți dascăli din Moldova. Atras de cuvântul lui Dumnezeu, dar și de învățătura bună și folositoare, are parte de o educație aleasă, pe care și-o însușește la Liou, în vestul Ucrainei de azi, la Școala Frăției Ortodoxe de la Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” din Liou, unde a învățat, printre altele, greaca, latina, slavona bisericească, polona și ucraineana.

Se întoarce în țară la Măn. Probota. Pe lângă învățătura adunată cu migală de la mulți dascăli, la școala Măn. Probota a deprins și învățătura cea duhovnicească: rugăciunea, ascultarea, smerenia și nevoițele ascetice. A primit îngerescul chip în această sfântă mănăstire la anul 1649, cu numele de monah Dosoftei. Iubitor de înțelepciune și vrednic împlinitor al nevoițelor călugărești, Cuviosul Dosoftei a sporit în dragoste și rugăciune, devenind părinte duhovnicesc și începător al obștii de la Probota. Într-o însemnare în limba română el scrie la 14 septembrie 1649: „Ieromonah Dosoftei de la Pobrata, feciorul lui Leontar Barilovici”, iar alături, în limba greacă: „Dositheos, ieromonah, fiul lui Leontar Barila și al Misirei”.

Timp de mai mulți ani învățatul egumen a călăuzit pe monahi la Hristos, întărindu-i în buna nevoiță și în cunoașterea Sfintei Scripturi. A dezvoltat mult școala mănăstirii Probota și a crescut mulți ucenici luminați, aducând în obștea sa o adevărată înnoire duhovnicească.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 12-19 DECEMBRIE 2021

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 12.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 28-a după Rusalii (a Sf. Strămoși după trup ai Domnului) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 15.12	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 17.12	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie; Acatist
Sâmbătă 18.12	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți
Duminică 19.12	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a dinaintea Nașterii Domnului (a Sf. Părinți după trup ai Domnului) – Utrenia, Sfânta Liturghie